

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

नत्वांयाजयितास्म्यद्यष्टपुंयंत्वमिहेच्छसि ॥ उपाध्यायं महाबाहोयस्तेयज्ञंकरिष्यति ॥ ९ ॥ व्यासउवाच एवमुक्तस्तु नृपतिर्मरुतो ब्रीडितो भवत् ॥ प्रत्या
 गच्छन्सुसंविभो ददर्शपथिनारदं ॥ १० ॥ देवर्षिणा समागम्य नारदेन स पार्थिवः ॥ विधिवत्प्रांजलिस्तस्यावथैनं नारदो ब्रवीत् ॥ ११ ॥ राजर्षेनातिदृष्टोसिक
 चित्क्षेमं तवानघ ॥ कृगतोसि कुतश्चेदमप्रीतिस्त्यानमागतं ॥ १२ ॥ श्रोतव्यं चेन्मयाराजन्बृहन्मिमांसा पार्थिवर्षभ ॥ व्यपनेष्यामि ते मन्युं सर्वयत्नैर्नराधिप ॥ १३ ॥
 एवमुक्तो मरुतः स नारदेन महर्षिणा ॥ विप्रलंभमुपाध्यायात्सर्वमेव न्यवेदयत् ॥ १४ ॥ मरुत्तउवाच गतोऽस्म्यंगिरसः पुत्रं देवाचार्यं बृहस्पतिं ॥ यज्ञार्थं
 मृत्विजं द्रष्टुं स च मां नाभ्यनंदत् ॥ १५ ॥ प्रत्याख्यातश्चेतनाहं जीवितुं नाधकामये ॥ परित्यक्तश्च गुरुणा दूषितश्चास्मि नारद ॥ १६ ॥ व्यासउवाच एवमुक्त
 स्तुराज्ञा स नारदः प्रत्युवाच ह ॥ आविक्षितं महाराजवाचा संजीवयन्निव ॥ १७ ॥ नारदउवाच राजन्गंगिरसः पुत्रः संवर्त्तानामधार्मिकः ॥ चंक्रमीतिदि
 शः सर्वादिग्वासामोहयन्त्रजाः ॥ १८ ॥ तंगच्छयदियाज्यं त्वानवांछति बृहस्पतिः ॥ प्रसन्नस्त्वां महातेजाः संवर्त्तो याजयिष्यति ॥ १९ ॥ मरुत्तउवाच संजीवि
 तोहं भवता वाक्येनानेन नारद ॥ पश्येयं कनु संवर्त्तं शंसमेव दत्तां वरा ॥ २० ॥ कथं च तस्मैवर्त्तयं कथं मां न परित्यजेत् ॥ प्रत्याख्यातश्चेतनाहं जीवितुं मुत्सहे ॥ २१ ॥
 नारदउवाच उन्मत्तवेषं विभ्रत्स चंक्रमीतियथा सुखं ॥ वाराणस्यां महाराज दर्शनेऽस्मिर्महेश्वरं ॥ २२ ॥ तस्याद्वारं समासाधन्यसेथाः कुणपं क्वचित् ॥ तदृष्ट्वा
 योनिवर्त्तत संवर्त्तः समहीपते ॥ २३ ॥ तं पृष्ठतो नु गच्छेथा यत्र गच्छेत्सर्वीर्यवान् ॥ तमेकं ते समासाध प्रांजलिः शरणं व्रजे ॥ २४ ॥ पृच्छेत्त्वांयदिकेनाहंतवाख्या
 त इति स्मह ॥ ब्रूयात्स्वं नारदेनेति संवर्त्तकथितोसि मे ॥ २५ ॥ स चेत्त्वामनुयुंजीत ममानुगमनेऽप्यया ॥ शंसेथा वह्निमारुढं मामपि त्वमशंकया ॥ २६ ॥ व्या
 सउवाच सतथेति प्रतिश्रुत्य पूजयित्वा च नारदं ॥ अभ्यनुज्ञाय राजर्षियं यौवाराणसीपुरीं ॥ २७ ॥ तत्र गत्वा यथोक्तं स पुण्याद्वारे महायशाः ॥ कुणपं स्थापया
 मास नारदस्य वचः स्मरन् ॥ २८ ॥ यौगपथेन विप्रश्च पुरीद्वारमथा विशत् ॥ ततः सकुणपं दृष्ट्वा सहसा संन्यवर्त्तत ॥ २९ ॥

थाचाविमुक्तं प्रकृत्य अत्र हि जंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवतीति सिद्धः कुणपाभिमानिनो जीवस्य ब्रह्मभावोऽपूर्वो ज्ञापितः एवं चोपरि धारणा विधिवद्विधिवेवायमित्यु
 पपादितमुत्तरयायाते ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥